

Sygn. akt III RC 76/19

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

***Dnia 11 grudnia 2020 roku***

Sąd Rejonowy w Piszczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Zielińska

Protokolant: p. o. sekr. sądowego Magdalena Mrozowska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2020 roku w Piszczu

na rozprawie połączonych spraw

z powództwa E. W. (1)

przeciwko K. W.

o podwyższenie alimentów

i z powództwa K. W.

przeciwko E. W. (1)

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

ewentualnie o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

ewentualnie o obniżenie alimentów

I. Oddala powództwa.

II. Umarza postępowanie o podwyższenie alimentów w pozostałej części.

III. Nie obciążać stron opłatami na rzecz Skarbu Państwa.

IV. Znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

Sygn. akt III RC 76/19

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 czerwca 2019 roku powódka E. W. (1) wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego K. W. na jej rzecz z kwoty 650 złotych do kwoty po 950 złotych miesięcznie.

Powódka wskazała, że ponosi następujące wydatki związane ze swoim utrzymaniem: żyzywienie – 500 złotych, leki – 300 złotych, prąd – 50 złotych, woda – 30 złotych, środki czystości – 300 złotych, podatek rolny – 160 złotych, węgiel i drewno na zimę – 2500 złotych, gaz – 100 złotych.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt III RC 76/19.

W odpowiedzi na pozew pozwany K. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Wskazał, że jego sytuacja zarobkowa i majątkowa jest trudna. Ponadto pogorszyła się jego sytuacja zdrowotna. Podkreślił, że powódka w żadnym stopniu nie stara się o podjęcie jakiegokolwiek zatrudnienia.

Zaznaczył, że od czasu podwyższenia przez Sąd Rejonowy w Pieszku alimentów na rzecz powódki w życiu pozwanego nastąpiło wiele zmian, a mianowicie ponownie się ożenił oraz stan jego zdrowia uległ znacznemu pogorszeniu. Pogłębiły się jego problemy kardiologiczne. Jest po kardiowersji elektrycznej oraz rozpoznano u niego nadciśnienie tętnicze I stopnia. Ma problemy ze słuchem i zmuszony jest nosić na stałe aparat słuchowy, którego koszt wynosi 4000 złotych. Ponadto zachorował na cukrzycę, w związku z czym musi dokonywać stałego pomiaru poziomu cukru we krwi oraz zażywać na stałe leki. W związku z powyższym otrzymał orzeczenie o niepełnosprawności, w którym to specjaliści stwierdzili, że ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 11 sierpnia 2009 roku.

Pozwany wskazał, że jego jedyny dochód to emerytura w kwocie 2392,19 zł.

Podkreślił, że powódka zatrzymała dla siebie wszelkie ruchomości wchodzące uprzednio w skład majątku wspólnego jej i pozwanego. Wskazał, że mieszkanie w S., które pozwany zostawił powódce, zostało przez nią zadłużone. Zamieniono je na mniejsze i tam powódka zamieszkała z synem. Jednak to mieszkanie również zostało zadłużone. Zadłużeniem tym został obciążony pozwany.

Pozwany wskazał, że powódka była współwłaścicielką nieruchomości rolnej, którą odziedziczyła po swoich rodzicach, a którą w 2016 roku sprzedała za łączną kwotę 77 000 złotych. Obecnie powódka mieszka w domu po swoich rodzicach z dwiema siostrami, w związku z czym koszty utrzymania domu rozkładają się na 3 osoby.

Ponadto zaznaczył, że jego żona E. W. (2) jest osobą chorą, pobiera zasiłek rehabilitacyjny. Choruje na miażdżycę tętnic kończyn. Pod koniec kwietnia 2019 roku trafiła na oddział Szpitala w O. z powodu zaostrzenia przewlekłego niedokrwienia kończyny dolnej prawej. Pozostaje pod stałą opieką lekarza i musi systematycznie przyjmować leki.

Pozwany wskazał, że ponosi średniomiesięczne koszty swojego utrzymania i obecnej żony, na które składają się: wyżywienie – 700 zł na osobę, czynsz za mieszkanie – 559,05 zł, energia elektryczna – 183,64 zł, gaz – 50 zł, leki K. W. – 200 zł, leki E. W. (2) – 350 zł, dojazdy do lekarzy – 200 zł, środki czystości, chemia i kosmetyki – 400 zł, abonament za telefon – 39,99 zł, telewizja kablowa – 139,94 zł, ubezpieczenie na życie – 60 zł, alimenty dla byłej żony – 650 zł, kredyt gotówkowy – 682,64 zł. Za pozostałe środki kupuje ubrania, buty oraz bieliznę.

W ocenie pozwanego łożenie na utrzymanie byłej żony, posiadającej majątek pozwalający na kilkuletnie utrzymanie, kosztem pozwanego i jego obecnej żony jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Podkreślił, że powódka od rozstania i orzeczenia rozwodu nie podjęła żadnego zatrudnienia, pomimo, że ówczesny wiek i stan zdrowia nie stanowił ku temu przeszkody. Wskazał, że od rozstania stron minęło ponad 11 lat i był to czas na ułożenie sobie życia przez powódkę.

Dnia 2 sierpnia 2019 roku K. W. wniósł do Sądu Rejonowego w Pieszku pozew o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 4 marca 2008 roku w sprawie XVII RC 2616/07/1, podwyższony wyrokiem Sądu Rejonowego w Pieszku w sprawie III RC 71/12, wygasł z dniem wniesienia powództwa. Ewentualnie wniósł o uchylenie tego obowiązku z dniem wniesienia powództwa lub ewentualnie obniżenie alimentów zasądzonych od powoda K. W. na rzecz pozwanej E. W. (1) z kwoty po 650 złotych miesięcznie do kwoty po 200 złotych miesięcznie.

Uzasadnienie pozwu było tożsame z odpowiedzią na pozew o podwyższenie alimentów.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt III RC 93/19.

Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2019 roku Sąd Rejonowy w Pieszku zarządził połączenie tej sprawy ze sprawą III RC 76/19 z powództwa E. W. (1) przeciwko K. W. o podwyższenie alimentów do wspólnego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia.

Na rozprawie w dniu 14 października 2019 roku powódka/pozwana E. W. (1) ograniczyła powództwo o podwyższenie alimentów do kwoty po 800 złotych miesięcznie, płatnej od dnia wniesienia pozwu z góry do dnia 25. każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat. Wniosła o oddalenie powództwa K. W. o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego, powództwa o uchylenie obowiązku alimentacyjnego i powództwa o obniżenie alimentów w całości ( k. 246-246v).

### **Sąd ustalił, co następuje:**

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 4 marca 2008 roku rozwiązał przez rozwód związek małżeński K. W. i E. W. (3) z domu G. zawarty w dniu 10 kwietnia 1970 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w P. za numerem aktu 27/1970 – z winy K. W.. Jednocześnie zasądził od K. W. na rzecz E. W. (1) alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 25-ego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie każdorazowego świadczenia.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 4 marca 2008 roku k.43 akt sprawy Sądu Okręgowego w Katowicach sygn. akt XVII RC 2616/07/1)

Sąd Rejonowy w Pieszku wyrokiem z dnia 24 września 2012 roku podwyższył alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 4 marca 2008 roku w sprawie XVII RC 2616/07/1 od K. W. na rzecz E. W. (1) do kwoty po 650 złotych miesięcznie.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 24.09.2012r. k. 70 akt sprawy III RC 71/12)

E. W. (1) miała wówczas 66 lat. Była współwłaścicielem gospodarstwa rolnego, które odziedziczyła po zmarłym ojcu. Oprócz alimentów nie posiadała żadnych dochodów. Nie była nigdzie zatrudniona. Nie była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w P.. Nie zawarła nowego związku małżeńskiego. Nie posiadała ubezpieczenia zdrowotnego. Mieszkała z siostrą. Ponościła koszty gazu – 60 zł, prądu – 50 zł, wyżywienia – 500 zł. Wydawała na opał około 1500 zł rocznie. Korzystała z pomocy siostry i sporadycznie córki.

E. W. (4) nigdy nie pracowała zawodowo. W trakcie małżeństwa zajmowała się domem i wychowaniem trójki dzieci.

(dowód: zeznania E. W. (1) k. 44-44v, 67-67v akt Sądu Rejonowego w Pieszku III RC 71/12)

K. W. miał 66 lat. Utrzymywał się z emerytury w wysokości 2035,69 zł netto miesięcznie. Otrzymywał też deputat węglowy dwa razy w roku. Posiadał orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności. Miał problemy ze słuchem. Stwierdzono u niego przetrwałe migotanie przedsionków, nadciśnienie tętnicze, dnę moczanową Przeszedł kardiowersję elektryczną w celu zrytmizowania akcji serca.

K. W. od 14 października 2008 roku pozostawał w drugim związku małżeńskim. Jego żona E. W. (2) miała 49 lat i pozostawała w zatrudnieniu. Cierpiała na chorobę niedokrwienną serca. Posiadała orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności.

Mieszkał w mieszkaniu, które stanowiło własność jego żony. Ponościł koszty ubezpieczenia – 60 zł, leków – 280 zł, abonamentu telefonicznego – 85,24 zł. Wspólnie z żoną opłacał wodę – 54 zł co dwa miesiące, gaz – 38,53 zł, co dwa miesiące, czynsz za mieszkanie 430,70 zł, telewizję kablową – 159,68 zł miesięcznie.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa K. W. i E. W. (2) k. 17; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k.18; zapis badania słuchu k. 19; karta wypisowa k.20; karta informacyjna k. 21; karta wypisowa k.23; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 24; zawiadomienie dot. wysokości opłat k. 25; faktura (...) k.27; potwierdzenie przelewu k. 28,

druk opłaty k. 29; faktura za usługi telekomunikacyjne k. 30; zaświadczenie k. 56; zeznania K. W. k. 67v-68 akt III RC 71/12 Sądu Rejonowego w Piszcu)

E. W. (1) obecnie ma 74 lata. Jest zdrowa. Nie zawarła ponownie związku małżeńskiego, nie jest z nikim związana. Sprzedała swój udział spadkowy po ojcu w prawie własności nieruchomości gruntowej, położonej w obrębie J., gmina P., powiat (...), województwo (...), oznaczonej jako działka nr (...), o obszarze 5,0851 ha nr księgi wieczystej (...) za kwotę 48 000 zł oraz udział w prawie własności nieruchomości gruntowej, położonej w obrębie J., gmina P., powiat (...), województwo (...), oznaczonej jako działka nr (...) o obszarze 8,2406 ha nr księgi wieczystej (...) za cenę 29 000 zł. Łącznie za sprzedaż nieruchomości otrzymała 77 000 zł. Za większą część uzyskanych ze sprzedaży pieniędzy przeprowadziła remont generalny mieszkania, w którym mieszka. E. W. (1) zajmuje górę domu jednorodzinnego, dół zajmuje jej siostra H. T. wraz z mężem. Mieszka też z nimi ich siostra Z. G., która jest całkowicie ubezwłasnowolniona. E. W. (1) została ustanowiona jej opiekunem prawnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 4 listopada 2020 roku w sprawie III RNs 65/20. Nie pobiera z tego tytułu świadczeń oraz nie korzysta z pomocy finansowej z tytułu ciężkiej sytuacji materialnej.

(dowód: kserokopia aktu notarialnego k.32-34 35-38; odpis postanowienia z dnia 4 listopada 2020 roku w sprawie III RNs 65/20 k.388; informacja z (...) w P. k. 385; zeznania powódki/pozwanej E. W. (1) k. 246-246v)

E. W. (1) wyremontowała pokój, kuchnię przedpokój. Zrobiła łazienkę, której wcześniej nie było. Chodziła myć się do łazienki swojej siostry H. T.. Zrobiła odpływ wody. Przed remontem wodę nosiła w wiadrze na piętro. Zrobiła też centralne ogrzewanie, wcześniej ogrzewała pomieszczenia westfalką i miała kuchnię węglową.

E. W. (1) ponosi następujące koszty: opału około 1500 zł w sezonie grzewczym, prądu – 600 zł za 6 miesięcy, wody – 20-40 zł, wyżywienia – 500 zł. Opłaca również podatek od nieruchomości w wysokości 160 zł.

(dowód: zeznania świadka H. T. k. 308v -309; zeznania powódki/pozwanej E. W. (1) k. 246-246v)

Obecnie K. W. otrzymuje emeryturę w wysokości 2500 netto miesięcznie oraz deputat węglowy w wysokości 819 zł za pół roku – 1638 zł rocznie.

(dowód: decyzja o waloryzacji emerytury pozwanego/powoda k. 57; zeznania pozwanego/powoda k. 363-364, zeznania świadka E. W. (2) k. 361-363)

Ponosi miesięczne koszty utrzymania siebie i żony: ubezpieczenie na życie swoje 69 zł i żony 60 zł, gaz ok. 30-40 zł, energia elektryczna ok. 180 zł, opłaty za mieszkanie ok. 560 zł; rata kredytu – 660 zł. Kredyt został zaciągnięty na remont mieszkania i zakup samochodu. Został zakupiony O. (...) za kwotę około 12 000 zł.

Na swoje leki K. W. wydaje około 200 zł, zaś koszt leków żony wynosi 400 zł miesięcznie.

K. W. cierpi na migotanie i trzepotanie przedsionków, zaburzenia przemian lipidów i inne lipidemie, dnę moczanową, głuchotę przewodzeniową i czuciowo-nerwową, przewlekłą chorobę niedokrwienną serca, przewlekłą niewydolność nerek, cukrzycę insulinozależną, chorobę nadciśnieniową z zajęciem serca, z niewydolnością serca, uogólnioną i nieokreśloną miażdżycę.

Żona K. W. otrzymuje rentę w wysokości około 1800 zł netto miesięcznie. Wcześniej pracowała i jej wynagrodzenie wynosiło 1800 zł -2000 zł miesięcznie. Rozpoznano u niej miażdżycę tętnic kończyn, zaostrenie przewlekłego niedokrwienia kończyny dolnej prawej, krytyczne zawężenie prawej tętnicy udowej powierzchniowej i istotne zawężenie lewej tętnicy udowej powierzchniowej.

(dowód: decyzja o waloryzacji emerytury k.19; karta informacyjna z leczenia szpitalnego k. 21-22; karta informacyjna z leczenia szpitalnego k. 28, 29, 30, 31; kserokopia aktu notarialnego k.32-34 35-38; druk opłaty k.42v; harmonogram opłat k. 43v, druk opłaty k.44, zawiadomienie dot. wysokości opłat k. 45; historia zdrowia i choroby k. 100; zeznania świadka E. W. (2) k. 361-362, zeznania K. W. k.363-364)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności dokumentów złożonych przez strony, częściowo na podstawie zeznań stron i świadków H. T. i E. W. (2). Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań w zakresie wyżej opisanym.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Zarówno powództwo E. W. (1) o podwyższenie alimentów, jak również powództwo K. W. o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wobec E. W. (1) oraz roszczenia ewentualne o uchylenie obowiązku alimentacyjnego oraz o obniżenie alimentów nie zasługują na uwzględnienie.

Rozpoznając najdalej idące roszczenie o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego wskazać należy, że obowiązek alimentacyjny między byłymi małżonkami został w polskim systemie prawnym ukształtowany odmiennie w zależności od ustalenia w treści wyroku rozwodowego winy za rozpad związku małżeńskiego. Zgodnie z treścią art. 60 § 1 k.r.o. małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczenia środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym zobowiązanego. Natomiast według art. 60 § 2 k.r.o. jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, Sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. Z kolei według § 3 cytowanego artykułu, obowiązek alimentacyjny wygasa również w razie zawarcia nowego małżeństwa przez uprawnionego, zaś gdy zobowiązanym do alimentacji jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem 5 lat od orzeczenia rozwodu chyba, że ze względu na wyjątkowe okoliczności Sąd na żądanie uprawnionego przedłuży wymieniony termin pięcioletni.

Małżeństwo E. W. (1) i K. W. zostało rozwiązane przez rozwód z wyłącznej winy tego ostatniego. Oznacza to, że czasowe ograniczenie obowiązku alimentacyjnego pomiędzy rozwiedzionymi małżonkami, o jakim mowa w art. 60 § 3 k.r.o. nie wchodzi w rachubę. Nie zachodzi też inna okoliczność, o jakiej mowa w art. 60 § 3 k.r.o., czyli zawarcie nowego małżeństwa przez rozwiedzonego małżonka uprawnionego do alimentów, co skutkowałoby wygaśnięciem obowiązku alimentacyjnego.

Świadczenia alimentacyjne między rozwiedzionymi małżonkami stanowią kontynuację powstałego przez zawarcie małżeństwa obowiązku wzajemnej pomocy w zakresie utrzymania. Istnieją nie z powodu rozwodu, lecz mimo rozwodu, który nie stwarza nowego obowiązku alimentacyjnego, lecz powoduje zmodyfikowanie obowiązku istniejącego w czasie trwania małżeństwa (stanowisko Sądu Najwyższego zajęte w uchwale 7 sędziów z dnia 2.07.1955 r. I CO 27/55, OSN 1956, nr 2, poz. 33). Zatem świadczenia alimentacyjne między byłymi małżonkami stanowią kontynuację obowiązku wzajemnej pomocy w zakresie utrzymania powstałego przez zawarcie małżeństwa. Gdyby nie doszło do rozwodu, małżonkowie mieliby prawo oczekiwania od siebie nawzajem wsparcia, opieki w chorobie, a także pomocy materialnej. Stwierdzenie winy rozkładu pożycia stanowi podstawę do przyjęcia, że do rozwodu doszło w wyniku niezgodnych z zasadami moralnymi zachowań małżonka winnego. Zachowania takie mają konsekwencje prawne w postaci obowiązku alimentacyjnego na rzecz małżonka niewinnego.

To naganne zachowanie pozwanego/powoda K. W. doprowadziło do rozpadu małżeństwa stron i pogorszenia się sytuacji finansowej pozwanej. Zatem nadal istnieje obowiązek alimentacyjny pozwanego/powoda wobec powódki/pozwanej.

Zmiana zasądzonych alimentów, opartych na art. 60 § 2 k.r.o., poprzez ich uchylenie czy obniżenie możliwa jest zaś w przypadku ustalenia, że utrzymujący się nadal stan istotnego pogorszenia się sytuacji małżonka niewinnego (w porównaniu do sytuacji jaką małżonek ten miałby gdyby rozwodu nie orzeczono) z uwagi na zmianę okoliczności nie wymaga już świadczeń w zasądzonej wysokości. Sytuacja ta wynikać może bądź z poprawy szeroko rozumianej sytuacji małżonka niewinnego bądź też z pogorszenia się sytuacji małżonka zobowiązanego. Artykuł 61 k.r.o. wyraźnie

precyzuje, że do obowiązku alimentacyjnego między stronami zastosowanie znajdują przepisy regulujące obowiązek alimentacyjny między krewnymi, w tym m.in. art. 138 k.r.o. Zgodnie z wskazanym artykułem w razie zmiany stosunków żądać można zmiany umowy lub orzeczenia w zakresie alimentów. Sąd orzekający w przedmiocie żądania zmiany obowiązku alimentacyjnego winien więc porównać stan istniejący w chwili uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie zamknięcia rozprawy. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron lub ich zobowiązań finansowych, przesunięć w ich majątku; wpływu tych przesunięć na możliwość uzyskiwania dochodów, zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe oraz wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszyły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego. Przedmiotem badania jest okres od ostatniego wyroku, ugody bądź umowy ustalającej wysokość alimentów. Niezależnie od powyższego Sąd zawsze bierze pod uwagę treść przepisu art. 135 § 1 k.r.o. zgodnie, z którą wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, jak również możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do ich płacenia.

Kwota alimentów należnych E. W. (1) od jej byłego męża wynosi 650 zł i została ostatnio ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Pizzu z 24 września 2012 roku w sprawie III RC 71/12. E. W. (1) nadal nie pracuje. Jej jedynym dochodem są alimenty od byłego męża. Ze względu na wiek powódki/pozwanej (74 lata) trudno od niej oczekiwać, że podejmie pracę, tym bardziej, że nigdy nie pracowała i nie ma żadnego doświadczenia zawodowego, którego można by oczekiwać od osób w tym wieku. Co prawda, powódka/pozwana spieniężyła swoje udziały we własności nieruchomości, jednak większa część pieniędzy została spożytkowana na poprawę jej bardzo złych warunków mieszkaniowych. Pozostałą kwotę powódka/pozwana powinna przeznaczyć także na swoje utrzymanie, stąd powództwo o podwyższenie alimentów Sąd uznał za niezasadne.

W tym miejscu należy zaznaczyć trudno jest czynić powódce/pozwanej zarzut, że polepszyła swoje warunki mieszkaniowe, zrobiła łazienkę, której nie miała, centralne ogrzewanie, odpływ wody, gdy pozwany/powód również dokonał remontu mieszkania i zakupu samochodu, na który zaciągnął wraz z żoną kredyt, którego rata wynosi około 660 złotych, a zatem prawie tyle samo co alimenty na byłą żonę.

Oceniając sytuację poznanego/powoda nie zmieniła się ona na tyle, aby uchylić czy obniżyć ustaloną w 2012 roku wysokość alimentów. Wysokość emerytury pozwanego/powoda od tego czasu jest regularnie waloryzowana i uległa podwyższeniu o kwotę około 460 zł. Pozwany/powód i jego żona zeznali, że obecnie wysokość emerytury K. W. wynosi 2500 zł netto. Ponadto mimo pogorszenia się stanu zdrowia, jego wydatki na leki uległy zmniejszeniu. W 2012 roku pozwany/powód zeznał, że na lekarstwa przeznacza kwotę 280 złotych, natomiast obecnie wskazuje, że wydaje na nie około 200 zł miesięcznie.

Reasumując, sąd uznał, że K. W. powinien nadal płacić alimenty na rzecz byłej żony w dotychczasowej wysokości.

W związku z ograniczeniem powództwa powódki/pozwanej E. W. (1) do kwoty po 800 złotych miesięcznie Sąd umorzył postępowanie w tej części.

O kosztach sądowych i kosztach procesu orzeczono odpowiednio w oparciu o art.102 k.p.c. i art. 100 k.p.c.